

det omfang, disse udgifter er dækket ved godtgørelse fra den pågældendes arbejdsgiver.“

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

3) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
„00. I § 24, stk. 4, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

„Godtgørelse for befodringsudgifter, der er omfattet af ligningslovens § 9 B, medregnes ikke ved beregningen i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af disse udgifter.“

4) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
„000. § 37, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Ved beskatningen af længstlevende for det indkomstår, hvori ægtefællens dødsfald har fundet sted, indrømmes to personfradrag. Reglerne i stk. 2, 1.-3. pkt., anvendes ikke. Hvis skifte af afdødes bo er påbegyndt i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet og længstlevende ved udløbet af det nævnte indkomstår er sambeskattet med en ny ægtefælle, indrømmes der dog kun ét personfradrag for den længstlevende.“

5) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
„0000. § 67, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

„Endvidere kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, når særlige forhold taler derfor, bestemme, at der skal ske kontant udbetaling.“

Ny paragraf.

6) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

I § 2 i lov nr. 329 af 18. juni 1969 om kommunale personfradrag m. v. ændres „10 pct.“ til: „15 pct.“

Til § 2.

7) § 2, der bliver § 3, affattes således:

„§ 3.

Stk. 1. § 1, nr. 1 og nr. 000, har virkning fra og med indkomståret 1970.

Stk. 2. § 1, nr. 0, nr. 00, nr. 2, nr. 0000, nr. 3 og nr. 4, har virkning fra og med indkomståret 1971.

Stk. 3. § 0 har virkning fra og med indkomståret 1972.“

Bemærkninger
til ændringsforslagene.

Til nr. 1.

Ved ændringsforslaget foreslås det, at befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 B—§ 9 D udgår af den i § 24, stk. 1, indeholdte opregning over udgifter, som lønmodtagerfradraget træder i stedet for. Vedtages ændringsforslaget, vil skattemynderen således få fradrag for de nævnte befodringsudgifter ved siden af lønmodtagerfradraget.

Til nr. 2 og 3.

Det i kildeskattelovens § 24 omhandlede faste lønmodtagerfradrag på 1.500 kr. omfatter bl. a. fradrag for udgifter til befodrning ved skiftende arbejdssteder og mellem flere samtidige arbejdssteder. Derimod kan fradrag for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag. I medfør af kildeskattelovens § 48, stk. 6, er det fastsat, at der fra og med 1971 ikke skal indeholdes kildeskat i beløb, der ydes som godtgørelse for rejseudgifter. Til gengæld indrømmes der ikke fradrag for udgifterne på skattekortet. Der skal imidlertid stadig indeholdes kildeskat i andre kørselsgodtgørelser. Der er givet nærmere regler for, hvorledes rejsegodtgørelser afgrænses fra andre kørselsgodtgørelser. Det anerkendes herefter i almindelighed, at der foreligger rejse, når den pågældende som følge af sit arbejde må tage ophold uden for arbejdsgiverens hjemstedskommune i en afstand af mere end 4 kilometer fra sit normale arbejdssted i arbejdsgiverens virksomhed. Rejse må dog altid antages at foreligge, når den pågældende på grund af arbejdet må tage ophold mere end 15 kilometer fra sit normale arbejdssted. Opholdet behøver ikke at være forbundet med overnatning. Disse regler er efter en vedtagelse i ligningsrådet suppleret med, at rejse også antages at foreligge, når skattemynderen som led i sit arbejde har haft en samlet (erhvervsmæssig) kørsel på 30 kilometer pr. dag, selv om han ikke herunder har taget ophold mere end 15 kilometer fra arbejdsgiverens forretningssted.

Fra organisationer, der repræsenterer et stort antal indeholdelsespligtige, er der rejst indvending mod disse regler. Man føler sig bl. a. ikke sikker på, at den enkelte arbejds-